

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 445

гр. Пловдив, 27.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ в закрито заседание на двадесет и седми май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Т. Семкова

като разглежда докладваното от Веселина Т. Семкова Частно наказателно дело № 20225300200852 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243, ал.5 НПК и същото е образувано по жалба на адв.В.С. като повереник на А.П. И К.П. против Постановление на Окръжна прокуратура-Пловдив за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство - дознание №129/2022 г. по описа на Шесто РУ при ОДМВР-Пловдив, водено за престъпление по чл.115 вр. чл.18, ал.1 НК. Моли съда да отмени обжалвания прокурорски акт като незаконосъобразен и необоснован и върне делото на ОП-Пловдив за продължаване на разследването.

Запознавайки се с изложеното в жалбата, материалите по досъдебното производство и мотивите към обжалваното постановление, съдът констатира следното:

Досъдебно производство - дознание №129/2022 г. по описа на Шесто РУ при ОДМВР-Пловдив е образувано по реда на чл.212, ал.2 НПК на 14.03.2022г. и същото първоначално се е водило за престъпление по чл.129, ал.2 вр. ал.1 НК, за което била уведомена РП-Пловдив, но с Постановление на ОП-Пловдив от 18.04.2022 г. производството е прието за наблюдение от нейна страна във връзка с посегателство по чл.115 вр. чл.18, ал.1 НК.

Въз основа на инкорпорираната в хода на разследването доказателствена маса, представителят на държавното обвинение е приел за установена следната фактология:

Страдащият от *** С.Д.Г. живеел с родителите си в гр.Пловдив, ***.

Единствено баща му осъществявал контрол върху него във връзка с приема на редовно предписаните му медикаменти, но през 2020 г. същият починал. След този момент Г. престанал да приема лекарствата си, както и отказал да посещава личния си лекар за поставяне на инжекции и ЦПЗ за извършване на контролни прегледи. В резултат на това състоянието му се влошило и станал агресивен, крещял, заплашвал, проявявал и физическа агресия спрямо майка си. След поредна отправена ѝ от Г. заплаха на 07.03.2022 г., майка му – свид.М. Г.А напуснала жилището и отишла са живее при сестра си.

На 13.03.2022 г. вечерта свид.Г. си закупил бутилка уиски, която изконсумирал в дома си. Около 08.30 часа на следващия ден – 14.03.2022 г. излязъл да си купи кафе и цигари от павилион, намиращ ес в гр.Пловдив, ул.“Славия“ №13, стопанисван от свидетелите - съпрузи А.П. и К.П.. Стигайки до същия, Г. видял свид.А.П. и се сетил, че последният преди време се бил скарал с покойния му баща, поради което веднага се върнал до дома си, откъдето взел кухненски нож с дължина на дръжката 11 см и дължина на острието 10,5 см. Прибрал последния във върхната си дреха си и отново се отправил към павилиона с намерението да убие П.. Рязко отворил вратата му и с бърза стъпка се отправил към свид.П., който леко приклеknал се бил привел над печка тип „чудо“ с гръб към входната врата, питайки го: „Кво прайте...кво става?“ Свид.П. му отговорил „нищо“, продължавайки да прави опити да запали печката, без да обърне внимание на действията му, тъй като знаел, че е психично болен. В този момент до свид.П., странично от него, стоял свид. Е.М., а съпругата му свид.К.П. се намирала до кафе-машина, поставена на полица под прозореца в предната част на павилиона. Достигайки до свид.П., Г. извадил ножа и държейки същия с дясната си ръка нанесъл бърз силен удар с острието на последния в областта на гърба под лявото му рамо. Свид.П. извикал от болка и изпитания недостиг на въздух, при което свид.М. избягал от павилиона, а свид.К.П. започнала да вика, вдигнала ръце над главата си и леко се свила до кафе-машината с лице към прозореца. Г. се насочил към нея и ѝ нанесъл удар с ножа отзад в областта на лявата част на тялото, малко под кръста. След това излязъл от павилиона и останал пред него с нож в ръка, оглеждайки се. В същото време свид. В.А. П. - син на пострадалите П.И, чул виковете на родителите си и се приближил към павилиона. Там видял Г., който, забелязвайки го, се насочил към него с бърз ход и с думите: „И теб сега ще те ударя!“. Свид. В. П. избягал, заобиколил

една кола и бързо влезнал в павилиона, откъдето взел парче винкел дълго около 1 метър и със същото тръгнал към Г., псувайки го. Последният започнал да бяга с ножа в ръка между прилежащия блок и гаражите, в посока ул.“Батак“. Свид. В. П. го подгонил, но не успял да го настигне до последния вход на блока и се отказал, като се върнал до павилиона. Бягайки, Г. се спънал и паднал по пътя, вследствие на което си наранил преден горен резец, а устата му се напълнила с кръв.

Междувременно около 09.00 часа свид. М. Г.А, докато работела в близо отстоящ до инцидента павилион, видяла по улицата срещу обекта да бяга сина й С. Г. с нож в ръка, с разкъравена уста и счупен преден зъб. Виждайки го в това състояние, същата се уплашила да не е направил нещо лошо, хванала го за ръка и го задърпала към Шесто РУ на ОДМВР - Пловдив, предавайки го на полицейските служители с молба да го задържат. По пътя за там С. Г. само повтарял: „Ударих....ударих!“, без да уточнява кого.

Междувременно свид.К.П. и свид.А.П. излезли от павилиона и тръгнали по ул.“Крайречна“, за да търсят превоз за оказване на медицинска помощ. По пътя били качени от неустановено в хода на производството лице в лек автомобил, след което открили полицейски служители, на които съобщили за случилото се, и отишли в УМБАЛ „Св.Георги“ЕАД гр.Пловдив. На свид.К.П. била оказана медицинска помощ, след което същата била освободена за домашно лечение, а свид. А.П. бил приет за лечение.

На местопроизшествието бил извършен оглед от дежурна следствено-оперативна група при VI-то РУ на ОД МВР - Пловдив, при който било описано състоянието на помещението. При това действие не били намерени и иззети следи и относими веществени доказателства. Бил изготвен надлежен протокол, както и били направени фотоснимки, подредени впоследствие във фотоалбум към протокола /л.14-17/. Това било и първото процесуално-следствено действие, с което започнало досъдебното производство.

В същия ден бил извършен и оглед на покрив на ламаринена постройка, находяща се в гр.Пловдив, пред ул.“Възход“№35, състоящ се от азбестови платна, където в западния му край бил намерен и иззет 1 бр. нож с розова пластмасова дръжка с дължина 11 см. и бяло острие с дължина 10.5 см., със следи от тъмночервена течност. Бил изготвен надлежен протокол и фотоснимки /л.18-21/.

С протокол за доброволно предаване от 14.03.2022 г. от К. Н. П. към разследването били приобщени по надлежния ред: черна на цвят рокля с прорез и кафеникаво - черен клин с мотиви на змийска кожа с прорез и червеникаво-кафяво зацапване /л.23/.

С протокол за доброволно предаване от 23.03.2022 г. от АТ. В. П. били приобщени по надлежния ред по делото: 1 бр. сива на цвят плетена блуза с прорез отзад в горна лява част и твърдо на пипане кафеникаво петно с неправилна форма около прореза и 1 бр. сив на цвят плетен потник с прорез отзад в горна лява част и твърдо на пипане кафеникаво петно с неправилна форма около прореза /л.34/.

Съгласно заключението по назначената съдебномедицинска експертиза на живо лице /л.38-41/, към инцидента С.Д.Г. бил в добро общо състояние, контактен, агресивен, превъзбуден, афектиран, напрегнат. Трудно отговарял на зададените въпроси. При прегледа му се установява избиване на първи горен десен зъб /централен резец/ с кръвонасядане по лигавицата на венеца и запълване на алвеолата на липсващия зъб с кръвен съсирек. Подекспертният съобщава за болка в областта на лявата мишница в горна трета, но не се установяват ограничени движения в горен ляв крайник. Механизмът на причиняване на уврежданията е процес на въздействие на удар или притискане с/или върху твърд тъп предмет, водещ до възникване на констатираните наранявания. Избиването на първи горен десен зъб се преценява като избиване на зъб, без който се затруднява дъвченето или говоренето по смисъла на чл.129 НК. Установеното травматично увреждане: избиване на първи горен десен зъб /централен резец/ е възможно да се получи по начин, както се визира в предварителните сведения на експертизата, а именно при инцидентно падане и травмиране на засегнатата от травмата област на главата, случила се на 14.03.2022 г.

Експертното заключение по извършената съдебно-медицинска експертиза на веществени доказателства /л.47-53/: 1. Черна рокля с качулка, с ципове за закопчаване по предната страна и сребристи орнаменти, 2. Панталон, тип клин с дължина 7/8ми от текстилен плат, с шарки в кафяв и черен цвят и 3. Нож с едностранно заточено острие от сребрист метал, с покритие в бял и розов цвят и розова дръжка с обща дължина 23.2 см., дължина на острието 11.8 см. и ширина в най-широката част - 2 см. и

определена кръвна група по еритроцитната система АВ0 на течната кръв, иззета от К. Н. П., АТ. В. П. и С.Д.Г. установява следното:

Кръвната група по еритроцитната система АВ0 на АТ. В. П. е 0, резус фактор +/- положителен;

Кръвната група по еритроцитната система АВ0 на К. Н. П. е А/В/;

Кръвната група по еритроцитната система АВ0 на С.Д.Г. е А/В/;

По обекти 1, 2 и 3 се доказва наличието на човешка кръв.

В човешката кръв от обекти 1 и 2 се доказват аглутиногени „А“ и бета /В/ аглутинини;

Кръвната група по еритроцитната система АВ0 на човешката кръв от обекти 1 и 2 е „А“ и може да произхожда от пострадащото лице К. Н. П., която е с кръвна група А /В/ и доброволно е предала обекти 1 и 2, както и от всяко друго лице с кръвна група А /В/;

В човешката кръв от обект 3 се доказват аглутиногени „А“ и алфа /а/ аглутинини и бета /В/ аглутинини;

Не може да се определи кръвната група по еритроцитната система АВ0 на човешката кръв по обект 3 поради невъзможност от такава комбинация на получените резултати.

Доказаните аглутиногени „А“ се съдържат самостоятелно в човешката кръв от група А по еритроцитната система АВ0. Доказаните бета /В/ аглутинини се съдържат самостоятелно в серума на човешката кръв от група А по еритроцитната система АВ0. В човешката кръв от група - 0 еритроцитната система АВ0 не се съдържат аглутиногени „А“ и аглутиногени „В“. В серума на човешката кръв от група 0 се съдържат едновременно алфа /А/ аглутинини и бета /В/ аглутинини.

Такава комбинация от получени резултати е възможна единствено при смесване по обект 3 на човешка кръв от група А /В/ по еритроцитната система АВ0, каквато е кръвната група на К. Н. П. и С.Д.Г., и човешка кръв от група 0 /А,В/ по еритроцитната система АВ0, каквато е кръвната група на АТ. В. П., както и при смесването на кръв от всички други лица с кръвни групи - А /В/ и 0/А,В/ по еритроцитната система АВ0.

Съгласно реализираната дактилоскопна експертиза /л.57-58/, по представеното за изследване ВД - 1 бр. нож с пластмасова дръжка и бяло

острие няма наличие на дактилоскопни следи.

Видно от проведената в хода на разследването съдебно-медицинска експертиза /л.78-83/, на А.П. е било причинено: прободно-порезно нараняване на лява гръдна половина, проникващо в гръдната кухина; наличие на кръв и въздух в лява гръдна половина, което наложило оперативното им отстраняване и съставлява разстройство на здравето, временно опасно за живота; счупване на лява лопатка, което поради анатомичната ѝ и функционална връзка с горния крайник е довело до трайно затрудняване на движението на левия горен крайник; малки контузионни участъци на левия бял дроб и счупване на шесто ляво ребро, които по отделно и в съвкупност са причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 НК. Описаните травматични увреждания са причинени от действието на предмет с остър връх и режещ ръб, какъвто може да бъде и кухненски нож. Възможно е да бъдат причинени по начин и време, така както е посочено в материалите по досъдебното производство при инцидента на 14.03.2022 г.

Становището на експертите по допълнителна тройна комплексна съдебно-медицинска експертиза по писмени данни /л.94-110/, при инцидента на 14.03.2022 година на А.П. е било причинено: прободно-порезно нараняване на лява гръдна половина, проникващо в гръдната кухина; наличие на кръв и въздух в лява гръдна половина; счупване на лява лопатка; малки контузионни участъци на левия бял дроб /2-ри и 6-ти сегмент/ и счупване на шесто ляво ребро по лопатъчната линия. Прободно-прорезното нараняване на лява гръдна половина, проникващо в гръдната кухина е причинило нараняване, което прониква в гръдната кухина. Наличието на кръв и въздух в лявата гръдна половина, наложило оперативно отстраняване, е причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота. Счупването на лявата лопатка поради анатомичната ѝ и функционална връзка с горния крайник е довело до трайно затрудняване на движението на левия горен крайник. Останалите травматични увреждания се преценяват, че са причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 НК. Описаните травматични увреждания са причинени от действието на твърд предмет с остър връх и режещ ръб, какъвто може да бъде и кухненски нож. Въз основа на тяхното анатомично послойно разположение те са причинени от еднократно въздействие на травмиращия предмет. За причиняване на

прободно- порезно нараняване не е необходима голяма сила и енергия, но в конкретния случай има нарушени костни структури /лопатка и ребро/, което доказва приложението на по-голяма сила и енергия в сравнение с прободно-порезно нараняване, проникващо единствено в меки тъкани. Причинените увреждания са в резултат на еднократно прободно-порезно нараняване. Те са в резултат на проникването на твърд тъп предмет с остър връх и един режещ ръб и добре отговарят да са в резултат на проникването на предоставения към делото нож. Деформираният връх на ножа е в резултат най- вероятно на неговото съприкосновение с костните структури. Проникването е настъпило, като режещият ръб на ножа е насочен навън, наляво спрямо тялото на пострадалия. Въз основа на съпоставянето на големината на ръбеца и размерите на ножа, може да се направи извод, че ножът е проникнал в дълбочина 4,5 см., достатъчна да се нарани задно-върховите сегменти на белия дроб, лопатката и шесто ребро. Посока на раневия канал е почти хоризонтален с посока отзад - напред. Така описания раневи канал и липсата на защитни наранявания по тялото на пострадалия добре отговаря проникването на ножа да е настъпило, както е посочено в протоколите за разпит на свидетелите. Дефектите по представените за изследване ВД - дрехи на постр.П., с които е бил облечен при инцидента на 14.03.2022 г., може да бъдат причинени от нож с ширина на острието от 1.1 см. до 1.54 см., което съответства на дължината на кожния ръбец, т.е. те отговарят добре да са причинени от представения нож с проникване на част от острието с дължина от 4.5 см. при ширина от 1.5 см. Поради анатомичната близост на междуребрения нерв с долния ръб на реброто и богатата инервация на подлежащата гръдна плевра, тяхното увреждане е съпроводено от умерени до тежки болки. Най-силни по интензитет са непосредствено след увреждането и отзвучават с приключване на оздравителните процеси около 3-4 седмици. Нарушаването на херметичността на гръдната кухина и изпълването ѝ с кръв би довело до остра дихателна недостатъчност и кръвозагуба, респ. до смърт при ненавременна медицинска намеса.

Видно от изготвената съдебно-медицинска експертиза на К.П. /л.87-90/, на последната при инцидента на 14.03.2022 г. са били причинени: една прободно- прорезна рана в лява поясна област, довела до разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 НК; две кръвонасядания на дясно коляно; охлузване на ляво коляно и две кръвонасядания на лява

предмишница, които поотделно и в съвкупност са и причинили болка и страдание, без разстройство на здравето. Описаната прободна-прорезна рана на лява поясна област е причинена от действието на предмет с остър връх и режещ ръб, какъвто може да бъде кухненски нож. Останалите травматични увреждания са причинени по механизъм на удар или притискане с или върху твърд тъп предмет или косото действие на такъв предмет. Възможно е да бъдат причинени по време и начин така както се е посочено в материалите по разследването и устните данни получени при прегледа на подекспертната. Предвид факта, че визираните наранявания на К.П. са извън случаите на чл.128 и чл.129 НК, то прокурорът е приел, че нанасянето им не осъществява състава на престъпление от общ характер макар безспорно да представлява обществено опасно деяние.

При проведената в хода на разследването тройна комплексна съдебно психиатрична и психологична експертиза е изготвено заключение /л.61-70/, от което се установява, че С.Д.Г. страда от психично заболяване – „***“, с непрекъснато протичане, емоционално-волева промяна на личността с когнитивен дефицит и социална дисфункция. Равнището на развитие на интелекта и личностовата структура при лицето преморбидно са без значими особености. Понастоящем, под влияние на емоционално-волевата промяна и болестната трансформация на интелекта се наблюдават необратими нарушения. Състоянието на Г. към 14.03.2022 г. покрива критериите на категорията продължително разстройство на съзнанието. Последният към инкриминираната дата не е бил в състояние да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи. Не може и понастоящем. Не е в състояние да разбира поведението на околните спрямо него. Не е в състояние да дава достоверни показания относно фактите, имащи значение за делото. Не може да участва в етапите на наказателния процес и да се защитава сам. Не може да престоява в местата за лишаване от свобода поради риск от физически опасно болестно поведение, което би застрашило околните и него. Равнището на когнитивно-познавателното функциониране при С. Г. е болестно трансформирано понастоящем и в неблагоприятна посока поради усложнения на заболяването „***“. Експертите са изразили становище, че С. Г. се нуждае от организиране на принудителна медицинска мярка по чл.89 б.В НК - настаняване за продължително активно лечение в държавна психиатрична болница - Ловеч.

В съответствие с експертното заключение по последно посочената експертиза, сочещо, че Г. не е в състояние да дава достоверни показания относно фактите от значение за делото, същият не бил разпитан в каквото и да е процесуално качество.

При така описаната фактология държавният обвинител е приел за наложително да прекрати наказателното производство по делото, доколкото налично, според него, било абсолютно основание за това, а именно към момента на извършване на процесното деяние С. Г. не е разбирал свойството и значението на извършеното и не е могъл да ръководи постъпките си, поради което на осн. чл.33, ал.1 НК се явява наказателно неотговорно лице. Счетено е, че въпреки предприетото лечение, състоянието му е необратимо и с неблагоприятна за в бъдеще посока, което от своя страна не дава възможност за временно спиране на процеса до подобряване състоянието на лицето, което да му позволи да участва в наказателното производство, тъй като такова подобрене не се очаквало. Ето защо държавният обвинител е констатирал за налични предпоставките на чл.24, ал.1, т.1 НПК, доколкото деянието не представлява престъпление, поради което е прекратил наказателното производство по делото. Същевременно е счетено, че се налага предприемането на принудителни медицински мерки спрямо С. Г., тъй като осъществяването от същия деяние макар и да не съставлява престъпление е обществено опасно, поради което е постановено след влизане на прекратителното постановление в сила делото да бъде изпратено на РП-Пловдив с оглед евентуално реализиране на производство по реда на чл.427 НПК спрямо Г..

Недоволни от прекратителния прокурорски акт са останали А.П. И К.П., които чрез повереника си адв.В.С. са депозирали жалба срещу същия, претендирайки незаконосъобразността му и настоявайки за неговата отмяна. Доколкото К.П. не се явява пострадала от престъпното посегателство, за което се води наказателното производство, а единствено от такова, преследвано по реда на частното обвинение, то жалбата ѝ е недопустима, което налага оставянето ѝ без разглеждане и прекратяване на производството касателно същата. Жалбата на пострадалия П., подадена чрез повереника му, изхожда от лице с право на обжалване и упражнило същото в законоустановения срок, поради което е допустима, а разгледана по същество

- неоснователна поради следните съображения:

Очевидно, част от фактите, описани в прекратителния акт се явяват необосновани, доколкото са приети за доказани от страна на държавния обвинител на база показанията на свид С.М.. Касае се за приетото в постановлението на прокурора, че на 13.03.2022 г. вечерта свид.Г. си закупил бутилка уиски, която изконсумирал в дома си, както и какво е правил на следващата сутрин до момента на пристигане в павилиона на пострадалия. Необходимо е обаче да се подчертае, че относно така приетото за установено прокурорът се е базирал единствено на съобщеното от Г. при проведената с него оперативната беседа, на която е присъствал и свид.М.. Последният е категоричен, че Г. е бил задържан на 14.03.2022 г., след което се е пристъпило към снемане на обяснения при проведена оперативна беседа. Видно от приложените на л.7 обяснения, същите са снети в присъствието на М. и други негови колеги на същата дата и съдържат самопризнание относно процесното посегателство. Те сами по себе си нямат характер на доказателствено средство, доколкото към този момент не е било образувано наказателно производство. След като същите нямат посочения характер и не могат да бъдат използвани в наказателното производство, то недопустимо се явява да бъдат ценени като годни и показанията на свид.М., в чието присъствие тези обяснения са били изготвени в писмен вид и който свидетел в показанията си възпроизвежда съдържанието на дадените от Г. обяснения. Негодни са показанията на свид.М. относно съобщеното от С. Г. при проведената беседа и поради факта, че доколкото по това време последният е бил вече задържан, то реализираната беседа по своята същност представлява разпит на задържано лице, без на същото да е разяснено правото му на защитник, както и да не дава обяснения, с които да се самоинкриминира. В този смисъл показанията на свид.М. в обсъжданата част следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност поради качествената им характеристика на негодни такива. В контекста на изложеното, съвсем коректно е възражението в жалбата относно липса на процесуална стойност на снетите от Г. обяснения, а от друга страна, поради изложените вече съображения несъстоятелна се явява претенцията за разпит на свидетеля, снел обясненията, защото показанията му не могат да бъдат ценени.

Категорична е констатацията в експертното становище по комплексната експертиза относно невъзможността Г. да дава достоверни показания относно

значимите за процеса факти, поради което и съвсем законосъобразно не е пристъпено към разпита му в каквото и да било процесуално качество.

В крайна сметка макар и горещитираните факти необосновано да са били приети за установени от държавния обвинител, то тяхното изясняване чрез събирането на допълнителни доказателствени източници се оказва напълно ненужно. Това е така, доколкото наличната по делото доказателствена маса макар и да налага безспорния извод за извършено от страна на С. Г. обществено опасно деяние, то подлежи на изясняване въпросът наказателно отговорно лице ли е същият. Очевидно той е навършило 18-годишна възраст физическо лице, но въпросът е притежава ли нормална психика, тъй като законът поставя изискване деянието да е извършено в състояние на вменяемост, очертана от два момента, отразяващи съответните интелектуални и волеви способности на индивида. Първият е свързан със способността на деца да възприема със съзнанието си действителността като цяло или отделни нейни елементи и да ги оценява от определена позиция и съобразно определен критерий, а вторият е способността му да ръководи постъпките си, тоест възможността му да ги насочва съобразно осъзнатото тяхно свойство и значение. След като вменяемостта е качество на психиката на субекта и се изразява във възможност за нормално осъзнаване на фактите от действителността и връзката между тях, както и волево насочване на постъпките, то за да може лицето да носи наказателна отговорност от значение е единствено наличието на вменяемост към момента на извършване на деянието. Легалната дефиниция за невменяемост се съдържа в нормата на чл.33, ал.1 НК, като законодателно са закрепени два критерия за установяването ѝ, а именно медицински, очертаващ причината за невменяемост, и юридически, отразяващ наказателно-правната същност на невменяемостта. Касателно първия критерий, установени са два вида психиатрични причини за невменяемост: умствена недоразвитост /вродено заболяване/ и разстройство на съзнанието, което може да бъде продължително или краткотрайно, но при всички случаи придобито след раждането.

Експертното становище по комплексната експертиза изяснява, че при С. Г. е налице психично заболяване – „***“, с непрекъснато протичане, емоционално-волева промяна на личността с когнитивен дефицит и социална

дисфункция, като същото покрива критерия за продължително разстройство на съзнанието, доколкото при лицето се наблюдават необратими нарушения. Коректно това заключение е възприето като обективно и компетентно изготвено въз основа на извършена експертна оценка на Г., настанен за хоспитално лечение, като е извършен анализ на съдържащите се в информационната система на ЦПЗ - Пловдив данни, включително и относно многократните прегледи на Г. в това здравно заведение, датиращи още от 2006 г. Ето защо несъстоятелно е твърдението в жалбата, че информацията, въз основа на която се гради експертното мнение, е извлечена основно от показанията на майката М. Г.А. Същевременно същото е напълно обосновано и не възникват каквито и да било съмнения относно правилността му, което обосновава неоснователност на претенцията за назначаване на повторна експертиза. Резултатът, до който води така установената медицинска причина по отношение на Г., е, че същият не е бил в състояние да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи, тоест следствието на така констатираната психиатрична причина е психично състояние при лицето, което се характеризира с отсъствие на интелектуалния и волеви момент на вмняемостта. Така констатираната невменяемост е основание за наказателна неотговорност на С. Г., доколкото в момента на реализиране на процесното деяние той не е притежавал изискуемите от законодателя интелектуални и волеви способности, които са предпоставка за търсене на наказателна отговорност от него. При това положение реализираното от същия посегателство на инкриминираната дата не съставлява престъпление въобще. В контекста на изложеното, образуваното наказателно производство подлежи на прекратяване на осн. чл.24, ал.1, т.1 НПК, което напълно законосъобразно и обосновано е отчетено от прокурора, постановил прекратителния си акт, което от своя страна налага потвърждаването му. От друга страна, съвсем коректна е преценката му, че лицето С. Г. подлежи на принудително лечение, което следва да бъде реализирано в рамките на друго самостоятелно производство, инициатор на което да бъде РП-Пловдив, поради което и правилно са дадени указания за изпращане на материалите по разследването на последната с оглед евентуално реализиране на производство по реда на чл.427 НПК.

Твърденията в жалбата относно последващо нападение от страна на Г. спрямо пострадалия П. не са подкрепени от доказателствени източници, но

евентуалната им достоверност обосновават още веднъж правилността на прокурорската теза относно необходимост от прилагането на принудителни медицински мерки спрямо Г..

Предвид изложените съображения и на осн. чл.243, ал.6, т.1 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразно и обосновано Постановление на Окръжна прокуратура-Пловдив за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство - дознание №129/2022 г. по описа на Шесто РУ при ОД МВР-Пловдив, водено за престъпление по чл.115 вр. чл.18, ал.1 НК, както и **ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** жалбата на К. Н. П., депозирана чрез повереника ѝ адв.В.С., срещу цитирания прекратителен прокурорски акт като **НЕДОПУСТИМА и ПРЕКРАТЯВА** производството по ЧНД №852/2022г. по описа на Окръжен съд - Пловдив в тази му част.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Апелативен съд-Пловдив в 7-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____